

Simple Is the Doctrine of Jesus Christ

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

Lihtne on Jeesuse Kristuse õpetus

President Henry B. Eyring
Teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas

October 2024 general conference

I bear witness of the sacred work of teaching Heavenly Father's children the simple doctrine of Jesus Christ.

All of us have family members we love who are being tempted and tried by the seemingly constant forces of Satan, the destroyer, who would make all God's children miserable. For many of us, there have been sleepless nights. We have tried to surround the people who are at risk with every force for good. We have pled in prayer for them. We have loved them. We have set the best example we could.

Alma, a wise prophet from ancient times, faced similar trials. The people he led and loved were frequently under attack by a ferocious enemy, yet they were still trying to rear righteous children in a world of wickedness. Alma felt his only hope of victory was a force which at times we underestimate and often use too little. He pled for God's help.

Alma knew that for God to help, repentance was required by those he led, as well as his adversaries. Thus, he opted for a different approach to battle.

The Book of Mormon describes it this way: "And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had ... more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God."

The word of God is the doctrine taught by Jesus Christ and by His prophets. Alma knew that the words of doctrine had great power.

In the 18th section of the Doctrine and Cov-

Ma tunnistan pühast tööst õpetada Taevase Isa lastele lihtsat Jeesuse Kristuse õpetust.

Meil kõigil on pereliikmeid, keda me armastame, keda kiusavad ja panevad proovile saatana, hävitaja näiliselt pidevad jõud, kes tahab kõik Jumala lapsed õnnetuks teha. Paljudel meist on olnud unetuid öid. Oleme püüdnud ümbritseda ohustatud inimesi kõigi headuse jõududega. Me oleme palvetanud nende eest. Me oleme neid armastanud. Me oleme olnud nii heaks eeskujuks, kui vähegi saame.

Alma, arukas prohvet iidsetest aegadest, seisis silmitsi sarnaste katsumustega. Inimesed, keda ta juhtis ja keda ta armastas, olid sageli metsiku vaenlase rünnaku all, kuid ometi üritasid nad pahelises maailmas kasvatada õigemeelseid lapsi. Alma tundis, et tema ainus võidulootus on jõud, mida me mõnikord alahindame ja sageli liiga vähe kasutame. Ta palus Jumala abi.

Alma teadis, et selleks, et Jumal saaks aidata, peavad nii tema rahvas kui ka tema vastased meelt paradama. Seetõttu lähenes ta lahingule teistmoodi.

Mormoni Raamat kirjeldab seda järgmiselt: „Ja nüüd, kuna sõna jutlustamisel oli suur kalduvus suunata rahvast tegema seda, mis on õiglane – jah, sel oli olnud võimsam mõju inimeste meeltele kui mõõgal või millelgi muul, mis nendega oli juhtunud – seepärast pidas Alma otstarbekaks, et nad peaksid Jumala sõna jõu järele proovima.”

Jumala sõna on õpetus, mida jagavad Jeesus Kristus ja Tema prohvetid. Alma teadis, et õpetuse sõnadel on suur vägi.

Õpetuse ja Lepingute 18. osas avaldas Issand

enants, the Lord revealed the foundation of His doctrine:

“For, behold, I command all men everywhere to repent. ...

“For, behold, the Lord your Redeemer suffered death in the flesh; wherefore he suffered the pain of all men, that all men might repent and come unto him.

“And he hath risen again from the dead, that he might bring all men unto him, on conditions of repentance.”

“And you shall fall down and worship the Father in my name.

“... You must repent and be baptized, in the name of Jesus Christ.”

“Ask the Father in my name in faith, believing that you shall receive, and you shall have the Holy Ghost.”

“And now, after ... you have received this, you must keep my commandments in all things.”

“Take upon you the name of Christ, and speak the truth in soberness.

“And as many as repent and are baptized in my name, which is Jesus Christ, and endure to the end, the same shall be saved.”

In those few passages, the Savior gives us the perfect example of how we should teach His doctrine. This doctrine is that faith in the Lord Jesus Christ, repentance, baptism, receiving the gift of the Holy Ghost, and enduring to the end blesses all of God’s children.

As we teach these principles to those we love, the Holy Ghost will help us to know the truth. Because we need the promptings of the Holy Ghost, we must avoid speculation or personal interpretation that goes beyond teaching true doctrine.

That can be hard to do when you love the person you are trying to influence. He or she may have ignored the doctrine that has been taught. It is tempting to try something new or sensational. But the Holy Ghost will reveal the spirit of truth only as we are cautious and careful not to go beyond teaching true doctrine. One of the surest ways to avoid even getting near false doctrine is to choose to be simple in our teaching. Safety is gained by that simplicity, and little is lost.

Teaching simply allows us to share the saving doctrine early on, while children remain untouched by the deceiver’s temptations that will

oma õpetuse aluse:

„Sest vaata, ma käsin kõikidel inimestel igal pool meelt parandada. ...

Sest vaata, Issand, teie Lunastaja, kannatas surma lihas, mispärast, ta kannatas kõikide inimeste valu, et kõik inimesed võiksid meelt parandada ja tema juurde tulla.

Ja ta on surnuist taas üles tõusnud, et ta võiks kõik inimesed meelearanduse tingimustel enda juurde tuua.”

„Ja te peate langema maha ja kummardama Isa minu nimel. ...

Te peate meelt parandama ja saama ristitud Jeesuse Kristuse nimel.”

„Paluge Isa usus minu nimel, uskudes, et te saate, ja te saate Püha Vaimu.”

„Ja nüüd, pärast seda, kui te olete selle saanud, peate te kõigis asjades kinni pidama minu käskudest.”

„Võtke endi peale Kristuse nimi ja rääkige tõde tõsiduses.

Ja nii paljud, kes parandavad meelt ja on ristitud minu nimes, mis on Jeesus Kristus, ja peavad vastu lõpuni – need saavad päästetud.”

Nendes vähestes lõikudes annab Päästja meile täiusliku näite selle kohta, kuidas me peaksime Tema õpetust õpetama. See õpetus ütleb, et usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse, meelearandus, ristimine, Püha Vaimu anni vastuvõtmine ja lõpuni vastupidamine õnnistavad kõiki Jumala lapsi.

Kui me õpetame neid põhimõtteid neile, keda armastame, aitab Püha Vaim meil tõde teada. Kuna me vajame Püha Vaimu õhutusi, peame vältima spekulatsioone või isiklikke tõlgendusi, mis lähevad kaugemale tõelise õpetuse jagamisest.

See võib olla raske, kui inimene, keda püüate mõjutada, on teile armas. Ehk on ta varemgi õpetust kuulnud ja ignoreerinud. Tekib kiusatus jagada midagi uut või sensatsioonilist. Kuid Püha Vaim ilmutab tõe vaimu ainult siis, kui oleme ettevaatlikud ja hoolikad, et me ei läheks kaugemale tõese õpetuse õpetamisest. Üks kindlamaid viise, kuidas hoiduda valeõpetusele lähenemast, on olla õpetamisel võimalikult lihtne. Lihtsus toob kindlust ja ilma ei jääda millestki.

Lihtsalt õpetamine võimaldab meil varakult jagada päästvat õpetust, samal ajal kui lapsed jäävad puutumata eksitaja kiusatustest, millega nad

later confront them, long before the truths they need to learn are drowned out by the noise of social media, peers, and their own personal struggles. We should seize every opportunity to share the teachings of Jesus Christ with children. These teaching moments are precious and far fewer compared to the relentless efforts of opposing forces. For every hour spent instilling doctrine into a child's life, there are countless hours of opposition filled with messages and images that challenge or ignore those saving truths.

Some of you may wonder whether it might be better to draw your children closer to you through having fun, or you may ask whether the child may start to feel overwhelmed by your teachings. Instead, we should consider, "With so little time and so few opportunities, what words of doctrine can I share that will strengthen them against the inevitable challenges to their faith?" The words you share today could be the ones they carry with them, and today will soon pass.

I have always admired my great-grandmother Mary Bommeli's devotion to sharing the doctrine of Jesus Christ. Her family was taught by missionaries in Switzerland when she was 24.

After being baptized, Mary desired to join the Saints in America, so she made her way from Switzerland to Berlin and found work with a woman who employed her to weave cloth for the family's clothing. Mary lived in a servant's room and set up her loom in the home's living area.

At that time, teaching the doctrine of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints was illegal in Berlin. But Mary found she could not keep from sharing the things she had learned. The woman of the house and her friends would gather around the loom to hear Mary teach. She spoke of the appearance of Heavenly Father and Jesus Christ to Joseph Smith, the visitation of angels, and the Book of Mormon. Remembering the accounts of Alma, she taught about the doctrine of the Resurrection. She testified that families can be reunited in the celestial kingdom.

Mary's enthusiasm to share the doctrine of the restored gospel soon caused trouble. It was not long before the police took Mary off to jail. On the way, she asked the policeman for the name of the judge she was to appear before the next morning. She also asked about his family and if he was a good father and husband. The policeman described the judge as a man of the

hiljem silmitsi seisavad, ammu enne seda, kui tõed, mida neil on vaja õppida, summutatakse sotsiaalmeedia, eakaaslaste ja nende enda isiklike katsumuste tõttu. Peaksime kasutama kõiki võimalusi, et jagada lastega Jeesuse Kristuse õpetusi. Need õpetamishetked on hinnalised ja palju harvemad võrreldes vastasjõudude lakkamatute pingutustega. Iga tunni kohta, mis kulub õpetuse lapse ellu juurutamiseks, on lugematu arv tunde vastuseisu, mis on täis sõnumeid ja kujutisi, mis need päästvad tõed küsimuse alla seavad või neid ignoreerivad.

Mõned teist võivad mõelda, kas võiks olla parem lihtsalt oma lastega lõbusa ajaviite kaudu lähedasemaks saada, või võite küsida, kas lapsele võivad teie õpetused üle jõu käia. Selle asemel peaksime mõtlema: „Kui aega ja võimalusi on nii vähe, siis milliseid õpetussõnu saaksime jagada, mis tugevdaksid neid nende usu vältimatute väljakutsete vastu?” Sõnad, mida täna jagate, võivad olla need, mida nad endaga kaasas kannavad, ja tänane päev möödub peagi.

Olen alati imetlenud oma vanavanaema Mary Bommeli pühendumust Jeesuse Kristuse õpetuse jagamisele. Misjonärid Šveitsis õpetasid tema perekonda, kui ta oli 24-aastane.

Pärast ristimist soovis Mary ühineda pühadega Ameerikas ja nii suundus ta Šveitsist Berliini ja leidis tööd ühe naise juures, kes palkas ta oma pere riiete õmblemiseks kangast kuduma. Mary elas teenijatoas ja seadis kangasteljed üles pererahva elutuppa.

Sel ajal oli Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku õpetuse õpetamine Berliinis ebaseaduslik. Kuid Mary avastas, et ta ei suuda hoiduda rääkimast, mida ta oli õppinud. Majaemand ja tema sõbrad kogunesid kangastelgede ümber, et kuulata Mary õpetust. Ta rääkis Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse ilmumisest Joseph Smithile, inglite külastustest ja Mormoni Raamatust. Alma lugusid meenutades õpetas ta ülestõusmisest. Ta tunnistas, et pered võivad seestilisest kuningriigis taas kokku saada.

Mary entusiasmi jagada taastatud evangeeliumi õpetust tekitas peagi probleeme. Ei läinud kaua aega, kui politsei Mary vahistas. Teel vanglasse küsis ta politseinikult kohtuniku nime, kelle ette ta järgmisel päeval pidi ilmuma. Ta uuris ka kohtuniku perekonna kohta ja seda, kas ta on hea isa ja abikaasa. Politseinik naeratas, kirjeldades kohtunikku tavalise ilmaliku inimesena.

world.

In the jail, Mary requested a pencil and some paper. She spent the night writing a letter to the judge, bearing witness to the Resurrection of Jesus Christ as described in the Book of Mormon, discussing the spirit world, and explaining repentance. She suggested that the judge would need time to reflect on his life before facing final judgment. She wrote that she knew he had much to repent of, much which would deeply sadden his family and bring him great sorrow. In the morning, when she had finished her letter, she gave it to the policeman and asked him to deliver it to the judge, and he agreed to do so.

Later, the policeman was summoned by the judge to his office. The letter Mary had written was irrefutable evidence that she was teaching the doctrine of the restored gospel and, by so doing, breaking the law. However, it wasn't long before the policeman returned to Mary's cell. He told her that all charges were dismissed and that she was free to go. Her teaching the doctrine of the restored gospel of Jesus Christ had caused her to be cast into jail. And her declaring the doctrine of repentance to the judge got her cast out of jail.

Mary Bommeli's teaching did not end with her release. The record of her words passed true doctrine down through generations yet unborn. Her belief that even a new convert could teach the doctrine of Jesus Christ has ensured that her descendants will be strengthened in their own battles.

As we do our best to teach those we love about the doctrine of Jesus Christ, some may still not respond. Doubts may creep into your mind. You might question whether you know the Savior's doctrine well enough to teach it effectively. And if you've already made attempts to teach it, you may wonder why the positive effects aren't more visible. Don't give in to those doubts. Turn to God for help.

"Yea, and cry unto God for all thy support; ... let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever."

"And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spir-

Vanglas palus Mary pliiatsit ja paberit. Ta kirjutas öösel kohtunikule kirja, andes tunnistust Mormoni Raamatus kirjeldatud Jeesuse Kristuse ülestõusmisest, arutledes vaimumaailma üle ja selgitades meeieparandust. Ta soovitas, et kohtunik vajab aega oma elu üle järelemõtlemiseks, enne kui saabub viimne kohtumõistmine. Ta kirjutas, et teab, et mehel on palju, mille üle meelt parandada, mis murraks tema pere südame ja tooks talle endale suurt kurbust. Hommikul, kui ta oli kirja lõpetanud, andis ta selle politseinikule ja palus tal kirja kohtunikule toimetada ja too oli nõus seda tegema.

Hiljem kutsus kohtunik politseiniku oma kabinetti. Mary kiri oli ümberlõkkamatuks tõendiks, et ta õpetas taastatud evangeeliumi ja rikkus nõnda seadust. Kuid ei möödunud kuigi palju aega, kui politseinik Mary kongi juurde naasis. Ta ütles Maryle, et kõik süüdistused on tagasi võetud ja ta võib lahkuda. Jeesuse Kristuse taastatud evangeeliumi õpetamine oli ta vangi viinud. Ja kohtunikule meeieparanduse õpetuse kuulutamine oli ta vangist vabastanud.

Mary Bommeli õpetused ei lõppenud tema vabastamisega. Ülestähendus tema sõnadest kandis tõelise õpetuse edasi põlvkondadele, kes polnud veel sündinud. Tema usk, et isegi uus pöördunu võib õpetada Jeesuse Kristuse õpetust, on kindlustanud, et tema järeltulijad saavad tuge oma võitlustes.

Kui anname endast parima, et õpetada Jeesuse Kristuse õpetusest neile, keda armastame, ei pruugi mõned seda ikkagi vastu võtta. Teile võivad mõtteisse hiilida kahtlused. Te võite mõelda, kas tunnete Päästja õpetust ikka piisavalt hästi, et seda tõhusalt õpetada. Ja kui olete juba proovinud seda õpetada, võite küsida, miks positiivsed mõjud pole selgemalt näha. Ärge andke neile kahtlustele järele. Pöörduge abi saamiseks Jumala poole.

„Jah, ja hüüa Jumalat abiks kõiges .., anna Issandale oma südame kiindumus igaveseks!”

„Ja nüüd, ma tahan, et te oleksite alandlikud ja alistuvad ja leebed; kergesti palutavad, täis kannatlikkust ja pikameelsust, olles mõõdukad kõiges; olles usinad Jumala käskudest kinnipidamisel igal ajal; paludes, mida iganes te vajate, nii vaimseid kui ka ajalikke asju; alati tänades

itual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.”

If you pray, if you talk to God, and if you plead for His help for your loved one, and if you thank Him not only for help but for the patience and gentleness that come from not receiving all you desire right away or perhaps ever, then I promise you that you will draw closer to Him. You will become diligent and long-suffering. And then you can know that you have done all that you can to help those you love and those you pray for navigate through Satan’s attempt to derail them.

“But they that wait upon the Lord shall renew their strength; they shall mount up with wings as eagles; they shall run, and not be weary; and they shall walk, and not faint.”

You can find hope in the scriptural record of families. We read of those who turned away from what they were taught or who were wrestling with God for forgiveness, such as Alma the Younger, the sons of Mosiah, and Enos. In their moments of crisis, they remembered the words of their parents, words of the doctrine of Jesus Christ. Remembering saved them. Your teaching of that sacred doctrine will be remembered.

I bear witness of the sacred work of teaching Heavenly Father’s children the simple doctrine of Jesus Christ, which allows us to be spiritually-cleansed and ultimately be welcomed into God’s presence, to live with Him and His Son in glory forever in families. In the name of Jesus Christ, amen.

Jumalat kõige eest, mida te saate.”

Kui te palvetate, kui räägite Jumalaga ja kui te palute Tema abi oma lähedase eest ja kui te tänate Teda mitte ainult abi eest, vaid ka kannatlikkuse ja leebuse eest, mis tulevad sellest, et te ei saa kõike, mida soovite, kohe või võib-olla mitte kunagi, siis ma luban teile, et te lähenete Temale. Teist saab usin ja pikameelne inimene. Ja siis võite teada, et olete teinud kõik endast oleneva, et aidata neil, keda armastate, ja neil, kelle eest palvetate, jääda püsima hoolimata Saatana katses neid rööpast välja lüüa.

„Aga kes ootavad Jehoovat, saavad uut rammu, need tõusevad tiibadega üles nagu kotkad: nad jooksevad ega tüdi, nad käivad ega väsi.”

Võite leida lootust perekondi puudutavatest ülestähendusest pühakirjades. Me loeme neist, kes pöördusid ära sellest, mida neile õpetati, või maadlesid Jumalaga andestuse saamiseks, nagu Alma noorem, Moosia pojad ja Enos. Kriisihetkedel meenusid neile nende vanemate sõnad, Jeesuse Kristuse õpetuse sõnad. Meelespidamine päästis nad. Kui te õpetate seda püha õpetust, jääb see neile meelde.

Ma tunnistan pühast tööst õpetada Taevase Isa lastele lihtsat Jeesuse Kristuse õpetust, mis võimaldab meil saada vaimselt puhtaks ja jõuda lõpuks Jumala juurde, et elada koos Tema ja Tema Pojaga auhiilguses igavesti perekondades. Jeesuse Kristuse nimel, aamen.